

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Imperatoris Constantini de ecclesiarum aedificatione epistola. Cap. XV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

de repente pronus, vt scriptum est, factus, crepuit medius: atque collapsus illico animam efflauit, non modò communionē, sed etiam vita priuatus. Talem igitur fuisse Arii mortem constat. Eusebiani autem, etsi casum eum vehementer erubuerunt, tamen Arium, vtpote suæ sectæ fauorem tumulo condiderunt. Beatæ verò memoria: Alexāder, ecclesia lætante, cōuentum vt pietas & sacra doctrina postulat, cum omnibus fratribus celebrare, preces fundere, & Deum gloria vehementer efferre ccepit, non quod ex morte Arii lætitiā capiebat, absit illud quidem (extat namque mortali cuiq; sancita lex, vt semel moriatur) sed quòd hoc mortis genus non hominum iudiciis constitutum fuit, sed Dominus ipse, vbi inter minas Eusebianoꝝ, & Alexandri preces diiudicarat, Arianam hæresim prorsus condemnauit, ostenditq; eam communionē indignam esse ecclesiastica, atque adeo omnibus planum fecit, quòd quamuis tum Imperatoris, tum omnium hominum testimonio & approbatione confirmata fuisset, tamen erat ab ipsa veritate penitus condemnata. Tales manipulos ex perniciosis ac pestiferis seminibus collegit Arius, inq; hac vita pœnarum sibi in futura infligendarum vidit quasi præludia, & supplicio isto præsentī, quod subibat, suam ipsius perspicuè coarguit impietatem. Verùm iam ad pietatem Imperatoris explicandam sermonem transferam. Nam ad omnes populos Imperio Romano subiectos dedit literas, quibus tum eos hortabatur, vt priorem errorem deponerent, tum suadebat, vt Seruatoris nostri doctrinam perdicerent, tum denique omnes ad hanc veritatem amplexandam inuitabat. Quinetiam Episcopos cuiusque ciuitatis exuscitabat ad ecclesias ædificandas, non literis solum impellendo, verùm etiam pecuniam prolixè & liberaliter largiendo, & impensas ad earum ædificationem suppeditando. Sed literæ ipsæ melius rem declarabunt, quæ se habent ad hunc modum.

Imperatoris Constantini de ecclesiarum ædificatione epistola.

C. A. P. XV.

DD 3

Victor

Victor Constantinus, Max. Augustus, Eusebio, S.

Quemadmodum ad hoc vsq; tempus ob impiæ voluntatis institutum, & grauem tyrannidem seruos Dei ac seruatoris persequentem pro certo cognoui, & satis persuasum habui, omnium ecclesiarum ædificia, vel negligentia corruisse, vel impendentis periculi metu, multo minus, quàm debuerant, refecta fuisse, Frater charissime: Sic nunc cum libertas omnibus restituta sit, & draco ille Dei Opt. Max. prouidentia, nostroque ministerio de communi Reip. administratione depulsus, arbitrator equidem & virtutem ac potentiam diuinam omnibus satis constare, & eos, qui vel timore, vel infidelitate, vel aliis quibusdam peccatis lapsi sunt, cum illum, qui reuera Deus est, iam agnoscant, in veram & rectam viuendi viam redituros. Quibuscumq; igitur ecclesiis, vel ipse præsis, vel aliis in locis alij Episcopi, presbyteri, & diaconi, quos nosti, præficiantur, per te admoneantur, vt earum ædificia sedulo accurentur: quò vel ea, quæ remanent, reficiantur, laxioraq; fiant, vel vbi necessitas postulauerit, noua de integro extruantur. Quæ verò res ad ædificationem necessario requiruntur, eas quidem cum ipse, tum alii tuo nomine à prefectis, & rectoribus prouinciarum petent. Hisce enim per literas à me significatum est, vt omni studio & propensione animi ea, quæ fuerint à tua sanctitate præscripta, subministrent. Deus te, Frater charis. diu florentem seruet. Ista de ecclesiis ædificandis episcopis cuiusq; prouinciæ per literas significauit. Quæ autem de sacris libris comparandis scripserit ad Eusebium Pàlæstinum, ex ipsis literis facile est cognoscere.

Altera eiusdem epistola de sacris codicibus parandis. CAP. XVI.

*Victor Constantinus Maximus, Augustus,
Eusebio, S.*

CVM in vrbe, quæ nomen suum ex nostro nomine traxit, Dei patris, ac seruatoris nostri prouidentia iuante, maxima sit hominum multitudo, quæ se sanctissimæ ecclesiæ adiunxerit, quò omnia, quæ ad religio-